

Ó Maria, v každé době

Boží cesta, 1941 Velehrad

Ó Ma-ri-a, v kaž-dé do-bě vy-vo-lí-me stá-nek so--bě
ve Tvém srd-ci nej-slad-ším, po-kla-du nám nej--draž--ším.
K ně-mu-li se při--vi--ne--mě, v bou-ři svě--ta
ne--zhy--ne--mě, o-no sly-ší dí-tek hlas,
v nou-zi ne-o-pus-tí nás.

2. Ach, to srdce, láska sama,
nejvroucnější z dcer Adama,
otevřeno v každý čas,
samo hledá, volá nás:
„Pojďte ke mně, děti moje,
požívejte lásky zdroje;
kdo mně najde, život má,
tomu Syn spasení dá!“

3. Pojďme tedy rychlým krokem,
vroucným srdcem, žalným okem,
když nás marný láká svět
aneb hříchů svůdný jed.
Ku Marii pospíchejme,
jako děti k ní volejme:
„Ó Maria, matkou buď
a svých dítek nezapud!“

4. Svět že vidí Spasitele,
bydlícího v lidském těle,
div ten srdce Marie
veškerý tvor děkuje.
Pod ním Ježíše nosila,
k němu vroucně jej tulila,
přispívala, by Bůh Syn
shladil dluhy našich vin.

5. Tomu srdci ať se sláva
od nás každodenně vzdává;
ono bylo Boží chrám,
stáhloť Krista s nebe k nám.
Proto plna jsouc milostí,
nám již dává vždy v hojnosti,
ach, to srdce Marie
nás upřímně miluje.